

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra En Overkomplet

Citation: Drachmann, Holger: "En Overkomplet", i Drachmann, Holger: *En Overkomplet*, udg. af Aage Schiøttz-Christensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 15. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann13val-shoot-idm140427080032768.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En Overkomplet

Denne noget feudale Vedhængen ved, om ikke Afhængighed af Slottet ytrede sig, tror jeg næsten, som et gennemgaaende Træk hos de fleste ældre Folk i Byen. Min Onkel, der nu levede i et Slags gnaven Mellemtilstand mellem Købmand og Partikulier (han pleiede altid liggende paa Sofaen inde i sin Dagligstue at raabe til Kunderne ude i Butiken: Tag selv, for Satan, og smid Pengene paa Disken!) -denne sære gamle Fyr, hvem vi trods hans Særhed dog ganske godt kunde lide, erindrede altid med et Glimt af Stolthed i de graa Øine, at han i sin Ungdom havde været »Slots-Tømmermester«, ligesom nok hans Fader og Farfar før ham. Han pleiede regelmæssig at banke mine to Fættre, naar de havde været tilveirs efter Fuglereder i de høieste Træer i Slotshaven, og naar jeg saa traf ham selv om Eftermiddagen gaaende sine Yndlingsture der, slog han gerne med sin Egekæp fornøiet paa de sværeste Stammer og berettede triumferende, at der ikke var det Træ i hele Haven, som han ikke indtil for ganske faa Aar siden skulde kunne gaa op i; »men det forstaar sig, naar man har været Tømmermester paa Slottet og ligget oppe og repareret paa den allerøverste Lanternekuppel, saa er et Bøgetræ kun Smaating.«